మినీ కథ

హే భగవాన్! నాకేది దారి?

"తిండికి తిమ్మరాజు
-పనికి పోతరాజు"

అన్నట్టు గంట నుంచీ పిలుస్తుంటే పలకవేంరా పెద్దాడా!" నాన్న అరిచారు. 'తాటాకు చప్పుళ్ళకు కుందేళ్ళు బెదురుతాయా' అనుకుంటూ మెల్లిగా ముందుగదిలోకి వచ్చాను. "మొక్కై వంగనిది మానై వంగునా" అని గొణుగుతోంది మా చెల్లాయి 'అగ్నిమీద ఆజ్యం' పోసినట్టు. దాని వంక కిరిమి చూడబోయి 'పోరునష్టం-పొందు లాభం' అని గుర్తొచ్చి ఆగిపోయాను. 'ఏ ఎండకా గొడుగు పట్ట'కపోతే కాలం గడవదు మరి. ఏదో నాటికి 'కుక్క కాటుకు చెప్పుదెబ్బ'లా దాని భరతం పట్టకపోతానా. రోజురోజుకి 'పక్కలో బల్లెం'లా తయారౌతోంది మరీను. అయినా మన నోరు మంచిదైతే ఊరు మంచిదౌతుందనుకొంటూ "ఏమిటి నాన్నగారూ!" అని అడిగాను వినయంగా. 'అనువు గాని చోట అధికుల మనరాదు' గదా.

"పాటుప నేను-అంచానికి మా అప్పు అంచిట పనికిమాలిన గాడిద. అలాగే ఆ దేవుడు [illegible]. ఇంత బజారున పోయి తిరగ పడు" అన్నారాయన టీ.వీ. [illegible] అందిస్తూ. నన్నేం తెమ్మన్నా ఫలానాది తేరా అని చెప్పరాయన. పక్కాగా ఓ చీటీమీద [illegible] లో రాసిస్తారు. ఆయన దృష్టిలో చదువు ఉన్న వాడికంటే చాకలివాడు మేలు'ట.

నేను వస్తుంటే చెల్లాయి నవ్వుతోంది. 'పిల్లికి చెలగాటం. ఎలుక్కి ప్రాణసంకటం'లా ఉంది నా పరిస్థితి. అయినా '[illegible]' అని [illegible] వచ్చాను. '[illegible]' అన్నట్టు [illegible]. అయినా '[illegible]'. [illegible] అంటే '[illegible] పిల్ల ఉసూరుమంటే అవురావురు [illegible]' అంటూ అమ్మా నాన్నా నా మీద విరుచుకు పడతారు. 'రామేశ్వరం పోయినా శనేశ్వరం పట్టినట్టు' ఇదొకటి దాపురించింది నా ప్రాణానికి. 'ముందొచ్చిన చెవులకంటే వెనకొచ్చిన కొమ్ములు వాడి' అన్నట్టు నాకంటే చిన్నదైనా దాని నోరు ఎక్కువైపోయింది నాకు. నేను అన్నీ చేసిన తర్వాత, 'అన్నీ అయిపోయిన తర్వాత అత్తగారు వేలు పెట్టినట్టు' వంకలు పెడుతుంది. అసలు దాని 'నోరు మాట్లాడుతుంది - నొసలు వెక్కిరిస్తుంది.' 'కలిమిలేములు కావడికుండలు' అన్నట్టు నాకేదో ఓ ఉద్యోగం దొరక్కపోతుందా. దీని భరతం పట్టకపోతానా. 'ఎద్దుపుండు కాకికి ముద్దా?' అన్నట్టు నా బాధ దానికేం తెలుసు.

మెల్లిగా నడుస్తూ లైబ్రరీకి వచ్చి పేపరందుకున్నాను. మూడో పేజీలో కనబడింది 'వెతక బోయిన తీగ కాలికి తగిలినట్టు' 'కావలెను' శీర్షిక. 'తంతే బూరెల బుట్టలో పడ్డట్టు'యింది నాపని. 'ధైర్యే సాహసే లక్ష్మీ', అనుకుంటూ వివరాలు నోట్ చేసుకున్నాను. 'అత్తమ్ముండ కంటే ఉత్తమ్ముండ మేలు' అన్నట్టు చిన్నదైనా ఏదో ఉద్యోగం అంటూ ఉంటే చాలుగదా ఈ రోజుల్లో. ఈ ఉద్యోగమే వస్తే 'నవ్విన నాపచేనే పండినట్టు'ఆవదా నాపని. ప్రస్తుతం 'ఇంటికి పెద్ద కొడుకై పుట్టేకన్నా అడవిలో మానై పుట్టడం మంచిది'న్న సామెతలా ఉంది నా పరిస్థితి.

తర్వాత లైబ్రరీలోంచి బయటపడి ఇంటి దారి పట్టాను. ఇల్లు చేరాక గుర్తొచ్చింది నాన్న సరుకులు తెమ్మన్నారని. "ఏరా!" అన్న నాన్న ప్రశ్నకు నా తెల్లమొహమే జవాబు చెప్పింది. 'చదవేస్తే ఉన్న మతి పోయిందట' నాన్న విసుక్కున్నారు. 'తెలివి తక్కువ. ఆకలి ఎక్కువ' చెల్లాయి కిసుక్కున నవ్వింది. 'కడవంత గుమ్మడికాయ కత్తిపీటకు లోకువ'న్నట్లు దీనికెంత అలుసైపోయాను. అప్పుడు 'మెత్తని వాణ్ణి చూస్తే మొత్తబుద్ధవుతుంది'ట. విసుగెక్కువైదానో కసురు కసిరాను. అంతే "ఉన్న మాటంటే ఉలుకెక్కువ" అంటూ నాన్నగారు విరుచుకు పడ్డారు. "అడ్డాల నాడు బిడ్డలు గాని గడ్డాలనాడు బిడ్డలా" అమ్మ సణుగుతోంది. "చింత చచ్చినా పులుపుచావదు" చెల్లి సతాయింపు మొదలుపెట్టింది. 'పులిమీద పుట్ర' అన్నట్టు అప్పుడే తగలబడింది మొన్న ఇంటర్వ్యూకెళ్ళిన ఆఫీసునుంచి రిగ్రెట్ లెటర్. ఇక ఏం చెప్పను.

"హే భగవాన్! నాకేది దారి?" అని ఆక్రోశించడం తప్ప.

-కన్నేని వెంకట కృష్ణారావు

గెస్ట్ కమెడియన్ వేలు, ఈవారం షూటింగులతో బిజీగా ఉండటం చేత 'నవ్వుల నదిలో' ప్రచురించ లేక పోతున్నాం. ఎ॥